

Noktası Olmayan Düşler

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 09 Şubat 2019

Noktası olmayan düşlerin seyrüseferinde, yalınlığın tekerinde yankılı o istihbarat bir de ebegümece lanetinde içilesi iksirin son damlası iken ölümün tek habercisi.

İsyanın miadı doldu işte ve huzurunda İlahi Adaletin, dağınıklığı ört bas ediyorum.

Olmadığım kadar mutlu ve huzurluyum lacivert gözlerindeki yalnızlık da hükmünü yitirmişken...

Mukavva kutularda sakladığım özümle hemhal, kıyısından uzaklaşıyorum mevsimin ve huşu içerisinde ettiğim duaların hidayetına vakıfım artık.

Tembel bir kuşun kursağındaki solucan kadar muzip ve bölünebilir olduğumu da ispatladığımdan beri, mukozasında evrenin çatırdayan iç sesimden filan da muzdarip değilim.

Sonlanan lanetin izini süren geceyi de tek seferde tuş edip bu kez gecenin sefasını sürüyorum.

Kayıt dışı duygulardan edindiğim izlenimler neticesinde solan gün ışığına yaş dökmüyorum epeydir: gülümsemek ne güzel ve ne ılık bir düş.

Salyaları akan köpekler bile dize geldi içimdeki kulübeyi cennete çeviren Rabbimin tanıklığında ısıkladığım bir kehanet, dünün martaval okuduğu her sapakta bir düş sihirbazına dönüştüğümün de habercisi.

Kuklası değilim artık hüznün ki kerevite çıkanların boyunduruğunda binlerce hikâye yazabilecek kıvamda içimin kıvrımlarını örüp örtüyorum yeniden doğuşumu da müjdelerken beyitler, tahayyül etmediğim kadar özgür kıldığım aslında kılındığım bir o kadar öznel ve özgün ruhumda papatyalardan taç yapmayı dizginleyemediğim yıllarda dönüyorum da... Dönen başımın kıvılcımlar saçan gözlerine iblisin bakmadan ve göz teması kurmamanın verdiği farklı bir his içimdeki geçitlerdeki o çalışmayan turnikeyi kundaklayan günceme bakıyorum da...

Bakir gözyaşında meleklerin ve kutsanmış bir öğüt gibi aklıma düşen rahmeti özüksediğim kadar öğüttüğüm dünlerimden akan o sızıyı sızdırmayı becerdiğim dün mizaçlı hikâyelerim...

Bir tefrika mı yoksa?

Ya da gidişatı kundaklanan ömürlük hikâyelerimde ben ne zaman kuluçkaya yattım da baharın zaferini

şimdiden kutluyorum?

Mavinin her tonuna vakıf göğün ırmaklarında yol alan kâğıt gemilerimde dümenimi kırdım işte hayata ve öykündüğüm perilerin çıtkırdım kanatlarında büyümeyi sonlandıran kurak bir hüzün terennümünde asılı kalmayı başardım sıyrıldığım hazandan pek de feyiz alamadığım son zamanların temaşası sayesinde irkilmeden ve korkmadan yaşadığım ve yaşayacağım günlerin devindiği yüreğimde patlayan maytaplar kadar coşkumu da pay ederken görünen o ki hüzün bulutundaki nem benim geçişimi hızlandırdı.

Kıvırcık saçlı yaramaz bir kız çocuğu ve peksimet kıvamında oyuncu kimliği aşkın ve çekincelerin tuzağına düşmüş şerbetli gölgeler.

Görüp göreceğimiz ne mi kaldı diyenlerden değilim madem görmekle bakmak arasındaki o ince çizgi sayesinde şahit tutuyorum aklımın uçuşan bulutlarında ben yeni baloncuklar çizerken karikatür mizaçlı bir resme dahil ettiğim yeni misafirlerim.

Tırtıklanan kelamın iskartaya çıkmış hayallerinden de değilim madem.

Bir metanet iken dilenen ve dillenen rehaveti iri gözleriyle seyrederken ikircikli bulutlar sözüm ona yalnızlığın kitabını yazdığım günler düşüyor içimdeki ağaçtan ve başıma üşüşen kuş sürülerinden kaldırıp da başımı göğün tentesine sığınmış mizaçların minyon satırlara eşlik eden hıçkırıklarını dikizliyorum.

Sabahın nefesinde aşk saklı ve aşkın her hurafeye attığı çalımla alımlı bir kadın giriyor devreye.

Çocukluğun buhranlarına alışık dün mizaçlı yılışık bir düş bu sefer de içimi ihya eden serzenişin tüm akımında çarpıldığım kadar çarpamadığım kapılar aslında kendimi kendimden ve insanlıktan dışlarken tam bir fiyasko dünle olan kavgamda yarınımdan nasıl oluyor da uzak duruyorum, demenin mealinde hep üçüncü bir anlam çıkıp da refüze edilmenin verdiği o utanç hissi nasıl da kalbura dönüştürüyor insanı.

Kılı değil kırk yüz yardığım.

Yalpaladığım ama düşmediğim.

Düşmekse zarif bir reverans ile yaptığım o hamlede tokalaştığım yeni bir beden aklıma mukayyet olmanın verdiği öz güvenle sahip çıktığım ama sahip çıkılmayı da artık dilemez ve beklemezken bu kez benim sahip çıktığım nicesi.

Aidiyet duygusunun tema'sında asıl sorumlu olduğum o temas yine her bir izleğin kusuru değil de aşırılıkları sayesinde kendimi yeniden biçimlendirirken kuram dışı tüm deliller ile kendi yasamı yazıyorum

tümden gelen ihanetin sonlandığı ve tembel nakaratların silindiğı yazdığım son şarkımda söylemeyi değil de haykırdığımı duysun diye cümle âlem...